

Sygn. akt I C 783/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Paulina Szkutnik

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. M.

o zapłatę 224,45 zł

- I. zasądza od pozwanej J. M. na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 224,45 zł (dwieście dwadzieścia cztery złote 45/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lutego 2015 roku do dnia zapłaty;
- II. dalej idące żądanie w zakresie zasądzenia odsetek oddala;
- III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., wniosła o zasądzenie od pozwanej J. M. kwoty 224,45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż pozwana ubezpieczyła u strony powodowej należące do niej mienie, a w zamian za udzieloną ochronę ubezpieczeniową winna otrzymać od pozwanej należną składkę, stanowiącą ekwiwalent udzielonej ochrony ubezpieczeniowej. Wskazała, że mimo, iż ochrona ubezpieczeniowa trwała przez ustalony w umowie ubezpieczenia okres, pozwana nie uiściła w pełni należnej ubezpieczycielowi składki. Strona powodowa podała, że wezwała pozwaną do dobrowolnej zapłaty spornej kwoty, jednakże pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia.

W dniu 28 stycznia 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, sygn. akt (...) nakazując pozwanej J. M., aby zapłaciła stronie powodowej Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 224,45 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 grudnia 2014 r. oraz kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana zaskarżyła powyższy nakaz zapłaty w całości, podnosząc, że nie zawierała nowej umowy ze stroną powodową, a poprzednia umowa została wypowiedziana i w związku z powyższym składki nie były należne.

W piśmie z dnia 6 lipca 2015 r. strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podała, że istnienie między stronami stosunku zobowiązaniowego jest faktem bezspornym, a wniesienie pozwu w dniu 30 grudnia 2014 r. przerwało bieg terminu przedawnienia w niniejszej sprawie. Ponadto podała, że pomimo wysłania

stosownych pism pozwana nie uiściła należnego jej ekwiwalentu za udzielanie ochrony ubezpieczeniowej, wobec czego z dniem 12 marca 2012 r. strona powodowa zakończyła umowę, potwierdzoną polisa nr (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 października 2013 r. strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z pozwaną J. M. umowę ubezpieczenia w oparciu o obowiązujące Ogólne Warunki Ubezpieczenia W. E. (polisa nr (...)) w zakresie podstawowym - oc związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i posiadaniem mienia wykorzystywanego w tej działalności.

Powyższa umowa ubezpieczenia została zawarta na okres od dnia 14 października 2011 r. do 13 października 2012 r. Wysokość łącznej składki do zapłacenia z tytułu zawartej między stronami umowy stanowiła kwota 1 000 zł, przy czym pozwana miała zapłacić powyższą składkę w czterech ratach w kwotach po 250 zł, przy czym pierwsza rata płatna w dniu 13 października 2011 r., druga - 13 stycznia 2012 r, trzecia - 13 kwietnia 2012 r. i ostatnia płatna do 13 lipca 2012 r.

/dowód: - polisa nr (...), k. 28 - 31/

Sąd zważył, co następuje:

Mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd uznał, iż powództwo jest zasadne.

W ocenie Sądu, strona powodowa stosownie do treści art. 6 k.c. - udowodniła roszczenie dochodzone pozwem, dołączając umowę ubezpieczenia W. E., potwierdzoną polisą nr (...). Bezsprzeczne jest, że pozwana zobowiązana była do opłacenia składki z tytułu zawarcia powyższej umowy w czterech równych ratach w kwotach po 250 zł, przy czym termin pierwszej raty przypadał na 13 października 2011 r., zaś ostatnią ratę składki pozwana miała uiścić do 13 lipca 2012 r.

Wskazać należy, iż Sąd uznał za prawdziwą okoliczność, iż strona powodowa wypowiedziała pozwanej powyższą umowę ubezpieczenia związaną z prowadzeniem przez pozwaną działalności gospodarczej i posiadaniem mienia wykorzystywanego w tej działalności z dniem 13 stycznia 2012 r., wobec niezapłacenia przez pozwaną w terminie drugiej raty składki.

Na rozprawie w dniu 7 października 2015 r. pozwana przyznała, iż zawarła ze stroną powodową powyższą umowę ubezpieczenia, jednakże podała, iż wypowiedziała ją w listopadzie 2011 roku. Sąd nie dał wiary głoszonym twierdzeniom pozwanej, gdyż nie dołączyła ona do akt sprawy (zgodnie z art. 6 k.c.) żadnego dokumentu z którego wynikałoby, iż faktycznie wypowiedziała stronie powodowej umowę ubezpieczenia przed dniem 13 stycznia 2012 r., bądź też dokonała zapłaty dochodzonej kwoty.

W związku z tym zgodnie ogólnymi zasadami wyrażonymi w art. 353 k.c. i art. 354 k.c. pozwana jako dłużnik powinna spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania. Wobec powyższego, Sąd uznał, iż umowa między stronami została rozwiązana 13 stycznia 2012 r., a zatem pozwana miała obowiązek uiścić drugą ratę składki w kwocie 224,45 zł, obliczoną proporcjonalnie do okresu wykorzystanej ochrony ubezpieczeniowej.

W ocenie Sądu, podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia nie zasługuje na uwzględnienie. W niniejszej sprawie roszczenie Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W., będącą stroną powodową i dochodzącą roszczeń w stosunku do pozwanej – stosownie do treści art. 819 § 1 k.c. - przedawniają się w ciągu trzech lat.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce 13 stycznia 2012 r. Wobec powyższego podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia został podniesiony bezskutecznie, bowiem pozew został wniesiony 30 grudnia 2014 r.

Sąd uwzględnił odsetki ustawowe od dnia 6 lutego 2015 r., a nie od dnia wniesienia pozwu, gdyż strona powodowa nie dołączyła do pozwu żadnego dokumentu świadczącego o tym, że wezwwała pozwaną do zapłaty powyżej kwoty przed

wytoczeniem powództwa. Zatem dopiero równoznaczne z wezwaniem było doręczenie pozwanej odpisu pozwu, co w sprawie miało miejsce w dniu 6 lutego 2015 r. natomiast w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, na podstawie art. 471 kc w zw. z art. 6 kc, oddaleniu jako nieudowodnione /pkt. II wyroku/.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., przyjmując, że koszty poniesione przez stronę powodową obejmują opłatę od pozwu – 30 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł - stosownie do §2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.